

॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ इतिशांति० मो० नै० भा० सप्तचत्वारिंशदधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ ७ ॥
यान्येतानिब्रह्मणःसप्तजन्मान्युक्तानिमानसंचाक्षुषंवाचिकंश्रावणंनासत्यमंडजंपादंवेतितान्येवपरब्रह्मणःस्वरूपाणितेषामेकोपास्तितुतिद्वाराचरमस्तुतयेऽयमध्यायआरभ्यते अहोसेकांतिनइत्यादि सर्वा

प्रवृत्तिलक्षणश्चैवधर्मो नारायणात्मकः ॥ नारायणात्मको गंधो भूमौ श्रेष्ठतमः स्मृतः ॥ ८३ ॥ अपांचापि गुणाराजन्नसानारायणात्मकाः ॥ ज्योतिषांच परं
रूपं स्मृतं नारायणात्मकं ॥ ८४ ॥ नारायणात्मकश्चापि स्पर्शो वायुगुणः स्मृतः ॥ नारायणात्मकश्चैव शब्द आकाशसंभवः ॥ ८५ ॥ मनश्चापि ततो भूतमव्यक्तगु
णलक्षणं ॥ नारायणपरः कालो ज्योतिषामयनंचयत् ॥ ८६ ॥ नारायणपरा कीर्तिः श्रीश्च लक्ष्मीश्च देवताः ॥ नारायणपरं सांख्यं योगो नारायणात्मकः ॥ ८७ ॥
कारणं पुरुषोत्तयेषां प्रधानंचापि कारणं ॥ स्वभावश्चैव कर्माणि दैव्येषांच कारणं ॥ ८८ ॥ अधिष्ठानं तथा कर्ता करणंच पृथग्विधं ॥ विविधा च तथा चेष्टा दैवं चैवा
त्रपंचमं ॥ ८९ ॥ पंचकारणसंख्यातो निष्ठा सर्वत्र वै हरिः ॥ तत्त्वं जिज्ञासमानानां हेतुभिः सर्वतो मुखैः ॥ ९० ॥ तत्त्वमेको महायोगी हरिर्नारायणः प्रभुः ॥ ब्रह्मादी
नां सलोकानां मृषीणांच महात्मनां ॥ ९१ ॥ सांख्यानां योगिनांचापि यतीनामात्मवेदिनां ॥ मनीषितं विजानाति केशवो न तु तस्य ते ॥ ९२ ॥ ये केचित्सर्वलोके
षु दैवं पित्र्यंच कुर्वते ॥ दानानि च प्रयच्छन्ति तप्यन्ते च तपो महत् ॥ ९३ ॥ सर्वेषां माश्रयो विष्णुरैश्वरं विधिमास्थितः ॥ सर्वभूतकृता वा सो वा सुदेवेति चोच्यते ॥ ९४ ॥
अयं हि नित्यः परमो महर्षिर्महाविभूतिर्गुणवर्जिताख्यः ॥ गुणैश्च संयोगमुपैति शीघ्रं कालो यथार्तावतु संप्रयुक्तः ॥ ९५ ॥ नैवास्य विंदति गतिं महात्मनो न चाग
तिकश्चिदिहानुपश्यति ॥ ज्ञानात्मकाः संति हि ये महर्षयः पश्यन्ति नित्यं पुरुषं गुणाधिकं ॥ ९६ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष० प० नारायणीये सप्तचत्वारिंश
दधिकत्रिंशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ ७ ॥ जनमेजय उवाच अहो त्येकांतिनः सर्वान् ग्रीणाति भगवान् हरिः ॥ विधिप्रयुक्तां पूजां च गृह्णाति भगवान् स्व
यं ॥ १ ॥ ये तु दग्धे धनालोके पुण्यपापविवर्जिताः ॥ तेषां त्वया भिनिर्दिष्टा पारंपर्यागता गतिः ॥ २ ॥ चतुर्थ्यां चैव ते गत्यां गच्छन्ति पुरुषोत्तमं ॥ एकांतिनस्तु पुरुषा
गच्छन्ति परमं पदं ॥ ३ ॥ नूनमेकां तधर्मो यं श्रेष्ठो नारायणप्रियः ॥ अगत्वा गतयस्ति सो यद्गच्छत्यव्ययं हरिं ॥ ४ ॥

सप्तविधब्रह्मणोऽप्यस्तोपासकान्सप्तस्तोपासकांश्च ॥ १ ॥ दग्धे धनाः नष्टवासनाः पारंपर्यागता गुरुसंप्रदायागता गतिज्ञानं ॥ २ ॥ चतुर्थ्यां अनिरुद्धप्रभुसंकर्षणानपेक्ष्य चतुर्थ्यां वासुदेवाख्यायां हरिभक्ता
नां विशेषमाह एकांतिनस्त्विति एकांतिनो निष्कामभक्ताः ॥ ३ ॥ गतयः गतीः अनिरुद्धादीन्तीननुपास्यैव वासुदेवं च्छतीत्यर्थः ॥ ४ ॥